

Резиме

АРХИВСКА ГРАЂА И АРХЕОЛОШКО ИСТРАЖИВАЊЕ: СЛУЧАЈ АДАМА ОРШИЋА

Стално преиспитивање унутар дисциплине последњих година, резултирало је и увећаним интересовањем археолога за сопствену историју. Историјат археолошких идеја и знања често је сагледаван кроз историју великих открића и значајних фигура у прошлим временима. Делови историје дисциплине некада су намерно игнорисани, а о неким деловима нису сачувана знања која би нам указала на то како је археологија функционисала кроз институције, односе истраживача и њихових интерпретација. Научне публикације нам ретко дају такве информације, па постоји ризик да се неке информације, наизглед подразумевљиве и познате свима, једноставно изгубе. Зато је истраживање архивске грађе од немерљивог значаја за археологе. Архивска грађа пружа далеко шири увид у процесе који нас као (у овом случају) историчаре археологије интересују. Ипак, недостатак архивистичке обуке и основних начела рада са архивском грађом може нас довести у опасност да такав материјал интерпретирамо у погрешном контексту. Посебно је велика опасност када имамо у виду материјалност саме грађе, односно особености да нам она даје наизглед прецизне и врло имплицитне информације које нас могу завести. Случај Адама Оршића, археолога који је животни век провео бавећи се археологијом у различитим деловима света, одличан је пример како сагледавање и интерпретација архивске грађе може осветлити делове историје дисциплине који су до скоро били непознати а који су важни за разумевање процеса конструкције и преноса знања који су релевантни и данас.